

■ S'ELIMINA UNA ESCOMBRADORA I LA NETEJA A CAN SANS ES REDUEIX A LA MEITAT

Les mesures del govern d'estalvi en neteja viària no convencen els partits de l'oposició

REDACCIÓ
Sant Celoni

Les mesures d'estalvi presentades pel govern de Sant Celoni en relació al servei de neteja no han convençut a l'oposició que, al Ple de dilluns, ha deixat sol al PSC en la votació. Les mesures consistiran, segons ha explicat la regidora d'Espai Públic, Isabel Coll, en l'eliminació d'una de les dues màquines escombradores que actualment operen a Sant Celoni, amb l'amortització d'un lloc de treball per prejubilació, i la reducció d'un 50 per cent de la neteja a Can Sans, a més de retallar un 1 per cent l'import destinat a publicitat i educació vial. Unes propostes que suposaran un estalvi global de 55.698 euros, als que s'haurà de restar 15.795 euros en concepte de compensació a l'empresa que fa el servei com a indemnització per la modificació del contracte. Coll ha recordat que "la crisi econòmica obliga a les administracions públiques a adoptar mesures de control de la despesa pública" i ha apel·lat a la "consciència cívica" per mantenir neta la vila.

L'oposició considera que l'estalvi que representa aquesta retallada, que a efectes pràctics estarà al voltant dels 40.000 euros, no justifica l'impacte que pot tenir sobre la neteja del municipi. En aquest sentit s'ha pronunciat la regidora d'ICV, Carmen Montes, que ha destacat que "jo no estaré d'acord amb aquesta mesura que suposa l'acomodament d'una persona i una

La regidora d'Espai Públic, Isabel Coll, va defensar la proposta d'estalvi (AdBM)

reducció important de la neteja pública".

Francesc Deulofeu (CiU), per la seva banda, s'ha pronunciat en la mateixa línia assenyalant que "des del punt de vista econòmic no és una reducció molt important, però sí del servei" ja que, ha precisat, "l'escombradora és una màquina que fa molta feina i el seu impacte és important". Tampoc ha secundat l'amortització d'un lloc de treball.

Finalment, el regidor de la CUP Gerard Masferrer ha afirmat que "no podem estar d'acord amb aquesta proposta perquè és una retallada del servei i de la plantilla" i ha re-

cordat l'aposta de la CUP per, en àmbits com la neteja, buscar altres fórmules com la contractació directa del personal per part de l'Ajuntament.

Castaño defensa que en temps de crisi s'han d'ajustar els serveis

L'alcalde, Joan Castaño, ha destacat que la mesura es pren per ajustar els serveis, perquè "no hi ha solucions màgiques" i afirma que amb el temps segurament es podrà incorporar

maquinària nova que permeti fer la mateixa feina que les dues escombradores actuals. Pel que fa a la pèdua d'un lloc de treball, l'alcalde ha assegurat que s'ha procurat no afectar a la plantilla i, en aquest sentit, la plaça s'amortitzarà amb la prejubilació d'un dels treballadors que actualment condueix l'escombradora. Castaño també ha fet una crida al civisme per mantenir Sant Celoni net i ha recordat que no s'ha arribat a l'extrem de demanar als veïns que escombrin la vorera, com han fet altres pobles. La proposta ha comptat amb l'abstenció de CiU i el vot contrari de CUP i ICV.

■ Aprovada una moció perquè l'IRPF a fins socials quedi a Catalunya

Sant Celoni. El Ple de Sant Celoni ha aprovat per unanimitat una moció presentada per CiU que demana que el 0,7 per cent que els catalans destinen a finalitats socials a l'Impost de la Renda sobre les Persones Físiques (IRPF) es quedi a Catalunya. El grup de CiU ha destacat que dels 52 milions d'euros que es recapten en aquest concepte, un 45 per cent, és a dir, 23 milions, no estant repercutint actualment a les entitats socials catalanes.

Amb aquest fet, explica CiU, l'Estat incompleix l'article 114.2 de l'Estatut, dues sentències de l'any 2011 específiques sobre el tema (una del Tribunal Constitucional i una altra del Tribunal Suprem) i un acord del Congrés dels diputats de 17 de setembre de 2008 enviant les competències de la Generalitat i afectant la justícia social catalana. La proposta demana que sigui la Generalitat la que assumeixi la concreció del destí, el desenvolupament de la regulació de les condicions d'atorgament i, sobretot, la regulació dels aspectes de tramitació, així com que també es territorialitzin les partides que s'assignen a cada comunitat autònoma en els mateixos pressupostos de l'Estat espanyol. Aquest es reservaria, tan sols, la regulació de les condicions essencials.

CiU s'ha mostrat satisfet a que, malgrat els 25 diputats del PSC van votar en contra de la proposta al Congrés celebrat el 21 de febrer, la proposta de Sant Celoni s'hagi aprovat per unanimitat. Ha explicat, a més, que a aquesta reivindicació s'hi sumen més de 4.000 entitats del Tercer Sector catalanes. REDACCIÓ.

TRIBUNA OBERIA

FERRAN CATARINEU PRAT, fcatarineu@hotmail.com

Erri de Luca

"Em sentia com una paperina buida que s'omplia amb l'aire de les històries" llegeixes a Els peixos no tanquen els ulls, farcit de prosa poètica com totes les seves novel·les. És Erri de Luca, un dels millors escriptors italians i no tan sols d'ara, de tots els temps, i que el mes passat va presentar aquesta la seva última novel·la a Barcelona a la sala de la Biblioteca Agustí Centelles, plena de gom a gom.

Erri de Luca ha viscut una vida atzarosa, singular, que es reflexa en la seva obra: Els peixos no tanquen els ulls és un retrat de la seva infantesa en la Itàlia de la postguerra, a Nàpols, la seva platja, els seus pescadors, els nens del nord que intenten gaudir d'un sud mal més per la guerra, on el petit personatge, un bon nen tancat en el seu món particular i sempre amb un llibre a la

mà o amb un amb per pescar, gràcies a la trobada amb una nena especial, dolça i assenyada, i que sap que no veurà mai més, descobreix el sentit de paraules com justícia o amor. Una història que per sí sola no seria diferent de moltes altres també plenes del record cruel de la guerra, dels bombardejors —que després reviurà Erri a la guerra dels Balcans, a Bòsnia on va conduir vehicles d'ajuda humanitària: "la guerra empesta, put, fa mala olor" diu—, de la fam, de la incertesa del futur, però que Erri de Luca tracta amb una senzillesa que fa que no puguis deixar el llibre, ple a vessar de poesia en prosa que dissimula la seva cruesa —"els tres punts al front corregien el ridícul amb una coma de serietat" escriu en el retrat del petit personatge, que té "ulls de peix"—, fins que l'has acabat. I et deixa ganes de rellegir-lo una altra

vegada.

Certament la vida d'Erri de Luca és de per sí mateixa una novel·la dura, com és dur el temps que va viure. "He fet tot el que el temps m'ha posat al davant, no he pogut triar" diu. Nascut l'any 1950, orfe temporal de pare que se n'anà a Amèrica buscant un futur que no albirava al Nàpols de la postguerra, quasi un adolescent participà en el moviment del 68 i més tard fou membre de Lotta Continua una formació extraparlamentària d'extrema esquerra ideològicament comunista, revolucionària; després va treballar en feines dures: a la Fiat, fou camioner, paleta, i va viure totes les revolucions del segle passat que ara considera caduques. Autodidacta, aprengué diversos idiomes, cosa que li va permetre fer de traductor literari i l'introduí en

el domini de l'escriptura.

Autor de més de cinquanta obres, traduït a 23 idiomes, ha estat guardonat amb nombrosos premis com ara el France Culture i el Femine Étranger a França o el Petrarca a Alemanya, que malgrat la seva importància no el fan sortir del seu paper "d'espectador de la política" com es descriu ara passats ja els seixanta anys, mentre alterna l'escriptura amb la traducció de la Bíblia i l'alpinisme, la seva altra passió juntament amb Nàpols "fabricat a cop de catàstrofe rere catàstrofe, d'erupcions volcàniques i terratrèmols", com li agrada descriure l'estimada ciutat de la seva infantesa. Els peixos no tanquen els ulls hauria de ser d'obligada lectura a les escoles i, no cal dir-ho, també per a qualsevol enamorat de la bona literatura.